

taget noget Hensyn til den anden Egn. Det er en meget fattig Egn, hvor Folk i Reglen drive deres Jord med Stude, og man kunde der have meget godt af, at en saadan Postforbindelse blev oprettet. Jeg skal altsaa herlede den høitærede Indenrigsministers Opmærksomhed derpaa; muligvis kunde da denne Sag komme i Betragtning under Finantslovens videre Behandling, og muligvis vil ogsaa det Udvalg, der, som jeg allerede har udtalt, nok vil blive nedsat til at behandle Finantsloven, have sin Opmærksomhed henvendt derpaa. — Jeg er ikke i det Tilfælde, at jeg kan dele den Glæde, som det ærede Medlem for Aarhus Amts 1ste Valgkreds (Winther) igaar udtalte over, at han havde havt Ret i, hvad han, den Gang Theatret skulde bygges, fremsøgte, nemlig at vi heller ikke for Eftertiden vilde blive fri for at give Penge til det. (Winther: Det sagde jeg ikke!) So, det staar i Rigsdagstidenden; jeg har læst det. Det ærede Medlem var glad ved, at han i saa Henseende havde havt Ret, men jeg vilde have været glad, om han ikke havde havt Ret. Vi have naturligvis Alle ment, at vi ikke saa hurtigt vilde blive fri for at give Understøttelse til det kongelige Theater, men det vilde have været langt glædeligere, om det havde været opført med Indtægt i Stedet for med Udgift. Jeg tror ogsaa, det vilde være rigtigere, om vi tænkte noget mere paa ubemidlede unge Mennesker, at vi hjalp dem til at komme paa Høiskolerne, og gavedem en noget større Understøttelse, end de hidtil have havt. Det er jo for saa vidt glædeligt at der nu bevilges Understøttelse til disse Skoler. Den Gang, jeg fik Sæde i denne Sal, bleve de meget mistænkte, og der blev udtalt meget stærke Domme om dem, idet man havde en stærk Mistanke om, at det ikke var en god Oplysning, man fik paa dem. Nu synes dette at forstumme mere og mere, eller det kommer dog ikke til Orde her, og det er glædeligt, at vi ere komne saa vidt; men det vilde da vist ogsaa være rigtigt at give større Bidrag end hidtil. (Rjær: Nogle Skoler faae slet Intet!) Ja, der er Høiskoler, som ikke faae Noget, og det finder jeg i høi Grad urigtigt. Jeg vil i det Hele sige, at den Uddelingsmaade, der hidtil er fulgt, efter min Mening ikke har været retfærdig; men nu have vi jo faaet et nyt Ministerium, og jeg haaber da, at der vil ske en Forandring deri. — Det blev udtalt af det ærede Medlem for Hjøsteds Amts 2den Valgkreds (Jagd) at Lødbestæning er en meget retfærdig Bestæning, og han talte i høie Toner, som om han vilde slaa et saadant Slag, at vi, som ikke finde den retfærdig, her efter skulde være nødte til at tie. Hans Udtalelse bestod væsentlig i, at andre Lande, saasom England og Nordamerika, naar de skulde have en Extraktat, fandt det rigtigt at vælge Løden dertil; men det, at Andre begaa en Uretfærdighed, er dog ikke noget Bevis for, at vi bør begaa den samme Uretfærdighed. 3 Dag tog det

ærede Medlem Noget tilbage af, hvad han udtalte igaar, idet han mente, at der var Poster, som kunde forandres; men hvis det ærede Medlem vil være med til at tage Løden fra Suffer, Kaffe og den Slags Ting, antager jeg rigtignok, at Regjeringen vil betakke sig for Lødloven i dens Helhed. Jeg skal endnu kun sige, at jeg tror, vi begaa en Uret, naar vi vedblivende fordyre de Ting, som den almindelige Befolkning bruger mest af og saaledes forbeholde dem for de mere Formuende.

Christiansen: Naar det ærede Medlem for Hjøsteds Amts 2den Valgkreds (Jagd) har udtalt, at det vilde være spildt Umage at søge at overbevise mig om den store statsøkonomiske Betydning, som Træplantningen i Klitterne har, saa tager han rigtignok feil. Jeg indser meget vel det Skønne og Gavnlige i dette Foretagende, for saa vidt Resultatet deraf staar i nogenlunde passende Forhold til den anvendte Beføstning; men da jeg, saaledes som jeg allerede udtalte i mit første Foredrag, finder, at vi endnu ikke have tilstrækkelig Erfaring, hvortil kommer, at Sagkyndige have udtalt, at der neppe kan ventes mere af Træplantningen end en god Sandflugtsdæmpning, saa maa det høitagtede Thing ikke fortænke mig i, at jeg ikke har Lyst til at gaa i den Retning, som det ærede Medlem foreslog, nemlig at offre betydelig større Summer paa Træplantningen, end man nu gjør. Jeg foretrækker den Vej at begynde med smaa Forsøg, indtil man har indvundet den fornødne Erfaring, og i denne Henseende skal jeg bemærke, at vi jo allerede ere komne saa vidt med Træplantningen, at, for saa vidt man vedligeholder den Træplantning, der er begyndt, da vil en Erfaring om kortere eller længere Tid kunne indvindes. Jeg tvivler aldeles ikke om, at Træplantningen hidtil er lykkedes; det er mig endogsaa bekjendt, at i Ringkjøbing Amt er den begyndte Plantning i skjønt Flor. Men Et er det, at Plantningen i Begyndelsen er smuk, og et Andet er det, hvorledes Forholdet senere vil blive, naar Træerne skulle op imod Vestenvinden og skulle modstaa det barfke Veirig. Forinden et Areal i Klitterne indtages til Træplantning, skal Sandflugten dæmpes paa det Alloxomhyggeligste, og det kan derefter, naar Fredningen kan opretholdes, henligge uden synderlig Udgift, mange Steder næsten uden mindste Beføstning. Desform vi nu ved en Træplantning kun kunne vente os det samme Resultat, saa er det jo økonomisk at anvende Lusinder af Rigsdaler for at opnaa det Samme, som kan opnaas ved langt ringere Midler. Hvor vidt det kan være rigtigt at nedsette den Sum af 16,000 Kr., som nu anvendes i det nævnte Dæmmed, skal jeg ikke bestemt udtale mig om; jeg har kun villet indbegaa det ærede Medlems Forslag om Anvendelsen af en betydelig større Sum. Naar han dernæst omtalte, at man altid havde havt et aabent Die for det Gavnlige ved Sand-